

GÉCZI JÁNOS

[szabad kis zsandárversek]

20.

*avantgard versben a szavak
másznak ennyire kényes biztonsággal
ahogy ezek a patkányok a villanydróton*

*a szürreál érkezett a barokk városába
csapatostól
lőddörögnek és vinnyognak
talpak vízjele a székesegyház padlóján*

*a patkányok rákaptak a tulipánhagymákra
nem elég nekik az ereszek sok csimasza*

*agresszívnek mint a
hosszú késes haramiaversek
és bűdösek akár a földfaló virágok*

25.

*a benjaminos fikusznak
nagy tapasztalatai vannak
ismer vagy tízezer könyvet
skandálja az óangol disztichonokat
és megkülönbözteti a sopianae-szagtól
a multifilter illatát*

*talán azt is tudja
hogy nagy lászló multifiltert szívtott
és szabados árpád is azt pöfékel*

*némi fogalma van a létezésről
ezért bölcsnek mondható
ha nevezhető ennek az
akinek tere
nem terjed tovább egy cserépnél*

*újabbán róma képeire hullatja leveleit
Stendhal naplójához ér gallya
ha segít neki a huzat*

*rólam is lehet ismerete
de erről nem ad jelzést
a sötét felé fordul
mindahány pajzskemény levele
ha költők látogatják*

26.

paloznak-kő lépcsőn fut
 iramlík fölfelé
 vörös mint a vulkáni laterit
 mások almádinak mondják
 mert ott színesebb a szőlő levele
 a gyümölcse meg násznagyfekete

csapkodja meztelen talpát
 így fut a drámákban a görög tragika

az ablakok kórusa áll mögé
 nem beszélnek
 a félelem labirintusáról

válláról ellebben a mítosz
 kezéből kihull
 szétloccsan a gránátalma

a vörösek gyakran találkoznak

a tócsához szállt galambokat
 szétrebbenti
 és nem hall szavakat
 hervay

27.

A sormetszetig hasad Elreped
 Tovább Hogy kifordítja a kés
 a cukros húsból a magvakat
 fénylenek akár a jambusok és
 nedvesek a piros hűvösében
 Nyár van és tarlószag
 fénycsíkkolt darázs Meglékelt szonett

28.

az elhagyott trógép
 felcsattan még éjszakánként
 ahogy rálép billentyűire
 a lakást bejáró kutya
 és díjakat osztogat

29.

ma hollandkék
 tegnap svájci sárga
 előtte német okker

az omo mögött
 halszag
 nyugatszín

tíz évvel vagyok
 magamnál fiatalabb
 ti rongyok

30.

nem világító tömb
 vékony karéj sarlónyi tv
 a bokor alján

ennyi maradt az éjszakából
 épp hogy belefér egy puha macska
 betekerve a mocskos kébbe

délre tökéletesre fakul
 ha nem lesz felhő el is tűnik
 ilyenek a júliusi napszakok
 már csak ilyen mértékűek a dolgok

a sötétben mutatta magát
 mekkora mészködaráb
 forró testéből sugárzott
 mondjuk félmillió év

most szétfakult
 hát gyorsan belefeküdt
 saját múltjába
 nem válaszol gyíknak
 pajzsos büdösbogárnak

azt se tudja
 mellette virrasztottam
 hogy nézve
 az időt tetten érjem

mikor felfénylett
 és megfürdette tagjait a hold
 zsíros fényében
 ráejtette tollát a szajkó
 majd a vérbükk egy száradt
 színvesztett levelét

a hajnali szél sodorta el

akkor már késő volt
 megtapintani
 hiszen a bizonyosság
 beszennyezett

31.

*egy szőlőfürt érik a falon
balácapusztá átriumán
ezernyolcszáz éve
szépen borostyánosodik*

*nem tud semmit a peronoszpóráról
nem tud a paticsról
levál tőkéről
nem tud az elhalt istenekről
forog a fajszi fényben
utánozza a sakálók
sivatagi szemét*

32.

*a málladék
a salétrom térképei
a páfrányos nagy terek alatt
egy egész téglamúzeum*

33.

*csak szétvirrad
ez az éjszaka
kigurul
hártyás magházából*

34.

kiszózott orchidea

35.

*átmegy a madárbirsek házán
az óváros térre aztán jobbra
a francsics lépcsőn le
a püspöki nyaralóig*

*az egyiptomi királynő
a sédnél napozik
a vágóhíd korlátján*

*befonja a haját
kibontja a szél
hallgatja a borvidék történetét*

*épp csak megérinti az eseményt
hagyja hogy átéljen
a csonkolt körisfába*

*közelt eltasztít
enged az ellenőrzésnek*

*nem tud
nem tudsz*

*nofretu halat eszik
szopogatja az uszonyokat
és ellenőrzi
hogyan bontja-építi magát
a séd tükörén a város*

36.

*kikopog az trógepből
a betűkarok alól rám szól*

szörmók ugye jól látsz

37.

*csöndben kitelik az alma
mint a hold árnyékos oldala
pirul és forog a fohász
fehéredik a méz a házfalon
s aki a tételek mélyére ás*

38.

*a levendula nem tudja
illatból van
és csurom kékből
hiába a találkozás*

*ki a hibás vagy nem hibás
a levendula nem tudja
kékeket napoztat szírmain*

39.

*becsomagolt szárnyal
a költészet
(a létezési forma)*